

Аз съм учител и съм горда

Бях бременна с второто си дете, излязох по майчинство месеци преди да родя. Денят беше мрачен, някак тъжен и един от всичките „еднакви“ дни... тогава телефонът ми звънна (непознат номер) и отсреща гласът беше ангелски:

- Госпожо, честит празник (15 септември), кога ще си дойдете, госпожо, чакаме ви... (дори и сега очите ми се пълнят със сълзи).

Чувството, че не си забравен, че някой мисли за теб и те обича, и то по най-истинския начин е всичко, което ми трябваше, трябва и сега, за да знам, че аз съм специална.

Гордея се да бъда част от работа, която не се чувства като работа, където всеки ден, без значение как се чувствам, имам деца (ученици), които са щастливи да ме видят и обичат, че съм там.

Горда съм, че съм част от професията, която създава всички други професии.

Горда съм, че имам колеги, които ме вдъхновяват всеки ден, за да бъда по-добър учител.

Гордея се, че съм част от нещо, което никой не може да разбере, докато не стъпи в детската градина. Никаква теория, учебник или учене не може да определи точно какво правят учителите всеки ден, за да окажат влияние.

Аз вярвам, че светът би бил по-добър, ако всеки от нас знае точно къде му е мястото и призванието.

А когато става въпрос за промяна в този свят, учителите са на върха на списъка.

И понеже и аз имам върхове и спадове, винаги когато съм „долу“, си спомням защо станах учител.

Аз съм учител, защото имам страст към ученето. Мечтата за успех ме мотивира да уча. Не моят успех, успехът на моите ученици.

Аз съм учител, защото искам да се развивам през целия живот.

Аз съм учител, защото обичам да се смея, а с децата това е ежедневие.

Аз съм учител, защото имам много таланти и само учението ми позволява да ги използвам всичките.

Аз съм учител, защото имах велики учители, които ме вдъхновиха.

Аз съм учител, защото знам, че истинското разбиране за живота не се измерва на тест, а по начина, по който се отнасяме към другите.

Аз съм учител, защото искам да споделя любовта си към четенето с децата.

Аз съм учител, защото обичам да играя на „дама“, да рисувам с тебешир и т.н.

Аз съм учител, защото гледането на растежа на детето от първа до четвърта група е различно от всичко, което всяка друга професия може да предложи.

Аз съм учител, защото макар че е далеч от перфектната работа, това е перфектната работа за мен.

Аз съм учител по документи, но най-вече по душа .

Аз искам да служа като ресурс за моите ученици и да ги вдъхновявам.

Искам те да видят добродетелта в това да помогат на другите.

Искам да бъда учителят, когото помнят.

Искам да бъда учителят, който им е помогнал да успеят.

Ще се чувствам успешен учител, ако моите ученици успеят да постигнат целите си.

Ако само един ученик реши да постигне повече, аз ще изживея мечтата си.

И ето сега съм учител на деца, които след година ще си тръгнат от детската градина, но не и от моето сърце и вече знам какво ще им прочета на нашето „последно тържество“.

„Вашето време е ограничено. Не го прахосвайте да живеете нечий чужд живот! Не бъдете ограничавани от догмата, което е да живееш с резултата от мисленето на

други хора! Не позволявайте шумът от мненията на другите да приглуши вашия собствен вътрешен глас! И най-важното: Имайте куража да следвате сърцето и интуицията си! Те някак си вече знаят какъв/а искате да станете! Всичко останало е второстепенно.“ Стив Джобс

Позволявам си да цитирам Стив Джобс, защото той оставя следа, променя цяла реалност. Във всеки от тях (моите ученици) аз виждам потенциала да променят света, аз вярвам, че биха променила света, и тогава, тогава да – Аз съм горда да съм учител!

Специална грамота от конкурса „ЗАЩО СЪМ УЧИТЕЛ“

Автор: Петя Симеонова,
Детска градина № 17 „Петър Берон“ - Варна